

Před vznikem obcí se naši předci často stěhovali. Žili v jeskyních anebo v jednoduchých chýších z kamenů, větví a kůží. Když jim začalo docházet jídlo, odešli jinam, kde mohli lovit zvěř anebo sbírat plody, byliny, semena a ořechy. Později se lidé naučili pěstovat různé plodiny (obilí, zeleninu, ovoce, byliny apod.) a chovat zvířata (kozy, ovce, krávy, prasata, slepice apod.), která hlídali ohočení psi.

Lidé se začali trvale usazovat na jednom místě. Stavěli si jednoduché chalupy a stavby ze dřeva a slámy, později z cihel a kamenů. Začaly tak vznikat první osady, sídla, vesnice, města a velkoměsta. Často se budovaly v blízkosti vody (řeky, jezera, rybníky, potoky apod.), která je nezbytná pro život lidí, zvířat i rostlin.

Vesnice jsou menší než města. Obyvatelé vesnic se nazývají vesničané. Vesničané často dojíždějí za prací do okolních měst, někteří se živí farmařením (pěstováním ovoce a zeleniny, chovem dobytka apod.). Lidé na vesnicích žijí obvykle v rodinných domech se zahradou, o kterou se starají ve volném čase. Každá vesnice má zpravidla náves, kde se lidé scházejí při příležitosti různých oslav (posvícení, pouť apod.), kostel nebo kapličku. Některé větší vesnice mají školu a poštu. Život na vesnici byl kdysi velmi odlišný od života ve městě. Dnes se rozdíly mezi životem na vesnici a ve městě zmenšují nebo zcela stírají.

Město je hustě osídlená a zastavěná obec. Známe menší a větší města. Obyvatelé měst se nazývají měšťané. Ve městech většinou chybí dostatek plochy pro stavbu domů, proto se stavby staví do výšky, vznikají tak několikapatrové domy (dnes tzv. paneláky, mrakodrapy). Město je protkáno sítí ulic, na kterých je zpravidla rušný provoz. Města mají jedno nebo několik náměstí, kde se nacházejí různé obchody nebo tržnice. Lidé ve městech obvykle žijí v bytech. Ve městě je mnoho institucí – školy, muzea, pošty, polikliniky, knihovny, banky, různé úřady, pojišťovny apod.